

ובין האקרים בngle עשרים מטר מעיר אוחב"י בעיר העתיקה, נצטרכו הגנים
קבום מים לטחנין לקיים מה שנאמר: למניין וכלה ענו: אכן לברדקי, וגם קרזין
היסוד לא יפסיד מזה בחו"ל.... פוטר מים ראשית פרון....

נושאים אוניברסיטאיים שבאומותם ביזוטו מתלפן הנガイ ומקשש למילוי העולם ואת חכמי תבל לחרדיותיהם ייו אם כבר חור קיש מהר-סיני? והם רקבנו כלם עפ"ז חילו, במחילה. ועד שיזוזר קיש, החליט הנガイ והשתאה. מכיון שאין אוניברסיטה המה לישון בחורבה, ובכל אשמורת, כו ציא לנו חומר-מופזץ, כלוכר, צעוזע מספרים השמשים. הוא מטעור משנתו אחר: להעביר את הרגל של הגדור ומטמש את הרגל בידיו כדי להיות לירושים עזה"ק, ובינתיים יהיה בטוח שלא נגנב הלילה...

"טראסקס" גדול על ה-ה-ידי, עניין. בגראותה עלה קיש להר-סיני כדי צבאי, וחואיל. ובזמן האחרון אין להביא משכו תורח חד שהכנין בחורבה מפני מעוט האובליסון של וע"ב התמכחתה שם כ"כ, כמו שחדרבנו

מתוך בהלה וזריזות לדבר מצווה א' שמו על השלט ו' ל' נ'ה, כלומר יהודי מווילנא... וMRI ראותכם מהזות יפים כאלו ברחובות בירמן, בעל כרחם את מתפללים כאן בצחוק אדריר עד כזו עוזע את המונבת השעריה והגבורה של הרכנות הראשית, וכל כמה של אדרותיהם המגנוות מתבדרות ופואר תיהם עפות לכל רוח, — אלה הם הקוראים של קודשא-בריך-הוא המשגיחים על אחביי, שלא יכשלו חילתה בעווון הלווי-שבת ויסגרו את חנויותיהם ביפה ש ע' ה' אחת קדם לשקיעת החמה וירסיפיו בין החול על הקודש. ורואים אתה? — לו הייתי אן י

תצתקו, הרי מוחיבים אתה לבקשות... אלכלי רأיתי עבשו מבעד למטרון החבור שלוי את הור מעלהו העשיתי עושה לו מהמא מצדי ומצחיה לו בפירוש כי זה הפטנייקומידיה הסיפה שהכזיא עד בת, יותר מוצלח כ"המבול" ומהחזקן של מוליך ואפיק יותר יפה מקומידית הבהירות לאסה" בארצנו... ספר במקום יידינו האזרחי, היהתי קיבל דוקא את האזרחים האלה בספר"י ומכליפס בלבול גדול מפנים ולא מאחור, כמנגן היהודים האלה בזמנו האחרון, אה"ב היהתי מושיבם על כסא האחוז, והוא נושא כראוי להם, ובשעת-מעשה היהתי נוטל את הספרים ישלי — חיק-מיין! — ומשאיר לי פא ח' אחת לזכרון יידיות, "לקט" השערות על

ואולם, לד ותפס את השטן, כשהלך
עסוק וטרוד כ"ב וכישוט וטם כמושג
קצתה העולם ועד קצחו. רגע הוא מתח
עכבר וଉשה אנדראלמוסיא שם באמריקה
בין וויאו והרבניות, ממש הוא עף לדור
הרצפה. ו ש ב ה ה לשוב אליו שנית...
בי אלה דברים שאין להם שועל הפאה,
הבקורים והראיון בערב-שבת של
ה"פאנדה" היו בחנויות ובמטפירות
שלנו.

מניה ועושה שדור בינוינו ובין המלכות ורגע שני הוא מופיע בעירית ת"א בין דיוונוף והבר טברסקי, ואגב אורה הוא עושה. תחנה קטנה גם בראש פנה ועושה מחילכת שלמה בין רוונגהן ואראה בנהמת אם לא ראוי פעם איך נסכו הקומדיאנטים האלה לעשות סקנדל בע"ש לגרמני אחד ברחוב יפו, שלא הפסיכים לסתור את חנותו כרצונם ושםו זיילנדה, מפני שטטע וקרוואן

בר את
נזה מיל
ושקנו.—
הלאה,
ותרומות
ocablim
עשווה....

ו' פ' ה מחבריו הוער ל'חפוש-יחטה
אצלנו לחזור על הבטים ולהשניה בעיט
פקיה על בשנות הפלימוסים האומרים
שירה ומינימום זמירות בקול ו
בשבתי-קריש... ?

—

ו' מ' ד
השכויות
איירונית
שם
ודרכו
פורוי

"ציוון" את הנשף לכבוד אליעזר ביהודה לנשף פורדים... ובי תعبרו בחוזות ירושלים. בעוד שבת-קדש וראיתם קומדיות ברוח יפו בחנים — "פוגני באלאש", כשל שאותריה העربים — מעין "סינמטחן" בנופייה קטנה של יהודים מצויצים אצחים רצים בעכברים אהרי אכילים רעל; במחילה, מהנות מהנות בגרוב לבנים וב"פנטנפל" על הרגליים, בששו יתחה, הרוי עפות עצמו, ומילוי בשעתם עלייכם צמו, — לנשף שושבכה יתחה, הרוי

המלח הארוורה הוו מבל' יא בתוציארת-הארץ
לעבר פעם אחת
שנוו חילתה. בכלובי המרכז,
אין אנו מוכשרים ל' יומם זאפיילו אצל
וחוששני מאה. — וחלואי לסקור סקירות קלחה
שאט ימישך עוד בכיה. רשות את הרצין
ישתכח ההומור מישראל
הבאים לא ידעו אפיילו "במ' צדי לבבותם ממש,
את זה" רילצ'זוק מת אל כל ביצה שלא

— אדרבה ! ישנים אצלנו
מנוגים וחנוכונים, אספקלורי
נים וסתם פחזונים ובטל
"בריות" גדולים לקטורה
כלומר : לעקיצות עדר הצלע
ולאחוזה של תלויה ממש, אבל
בריא ונטרו — "מאפשר"!
קתו, למשל, את ביתה
צינוי כל היום —
— אינו רציני
הייתי מותר בכל
שהכין מושלנו
ומפתח הקסמים
סיטוב שני של
על הרגל שבחוור

לכארורה, בשאנו יושבים על רותא ובמושב לツים, ויחב מכל צד ינתר מהאוטומומן ושומע אתה חידודים והלצ דבריהותא, נבי סבוריך א מעשה שכ"א ממה הוא מין י או מארך מנווין, בכבודו וואולם כשמתאכפים אה"ח לביבות ב"זאת חנוכה", ב' אדם את רישו ואת שטרות ג' נשיימה אחת את אל-הומורית כמו ר' טהורי וחדרש אין שם עברי ים". זיכרל' אני ביה שתרצו אם שוכל לחולד' ג'

פֶּנְטָר לִמְסֹדָה

הבריזו עליה בזאת. בימים יום קודם וצאתה לאoir השלם, הוג, ומסתמא' מצאתי' בה הכל, חואן — תומן... ואעפ"ב. רבותי, מקדם אני בברכת, בכת רבי עומות, את החברות הזה, חיליה מחתת התומור והחדרים אלה, שעריך לשבר אדם טויחד כדי נגרג את הקוראים לשם צחוק וכתר ווק, ביהود לא מפני הגלוים שאיננו גלוופון", אלא מפני מה? — פשוטפני שיודעים אנחנו, מורי ורבותי ארצנו זוכה היא להומור, אפשר מער מכבים של טברומטים ומדירות גטוטס. ההומור — זה מי טהורה יינה ויקר מפנינו מכרם שאינה

— "דעו לכם, רבותינו כי ברכת
כהנים (הוכננו) מוב רק אצ'...
חג'ו י' ב'"...

פנוי
ויש
ת?
נמי^ר
וכי

ומעשה שהויה בר' לוי יצחק, שהות
יצב ביזסיבפור לפניו ארון הקודש וצעז
בדרכו: "רבונו של עולם! אם אין
רוצה לנואל את היהודים, הרי חוכחה
אה"כ לנואל גויהם!"...

זכורני לפני המלחמה הפליט ברכבת
מלה אחת חשורה בהבייל הצער
ומיד תחריבו אותו את העתון וווע
טובי ציון הפסיק עפ"י דרישת אהיה
העם את התכיבת לעתון בגלל המלו
הוא, וככשו, קיבליהם תאר "פרופיטור"
بعد זה, וכטביה הנוiot שלנו היה
דוקא טובי היהודים בא"י ובארצות
חושב אני כי הם רק מקרבים את ח

עמ' מות

רב יהודאי אולו יתפלל לאלהיו
לה. מיד הריצו אלו שני חילופות
אל ה"פריצה". וככיוון שהוא ס-
לlected אל ה"פריצה" אי אפשר
דבר אחר וצריך ללבכת.
שהבטיחו לו בשם החוליה שא-
אותה, יתנו לו אוצרות כסף
אלא שבקש הנב לקחת עמו גנו-
לפני צאתו אמריקתה
מה רעטו. בדבר השער
סיטיפן ווייז, ועננה לו
אשם בווייז אלא דוקא
ה, שלא עננה. לבקשתו
מورو ורבו הוקן בת"א
יו להשטייט לכהפ"ח
וננים של הספר בדבר

החון לחכורותא... דיעת. ברו מוכרי הספרים בקטור, באו עני היהודים יבנין עשרה השבטים והפריזה" והיא לומשת שתיה הפוופיסור במכללה בנחנקת וגוספת ממש. מה ל' שלנו, בעל "היחדות נפל הרוב על המצאה ואמר לחון בפיות, בתור מתנה דו שנייהם ויברכו ברכת כהנים

ה שלחן...
*
וותו הרב, לא סטיפנו
שקרה לו מעשה מוזר
יה נר היה:
ית אחת חלה פבע
שאת צמחה בגרונה
לו את כל הרופאים
א פונולגנו פנו גם
ריאות, וכשהור לביון — כר...
את הימואה הוה ושמעה את הי...
נתקעה השאות בגרונה וניצלה
כובן פאליו, שהרב לא יצא ממש
התפרצה בעזוק אדר, וטראב התה...
את המכואה הוה ושמעה את הי...
נקו-וּוּ! בשבראתה ה'פְּ...
יִ-בְּ-רַכְ-בּוּ-וּ! וַיְ...
ענה אחורי וחתנווע אנה ואנת,
פרש את כפיו. החזן שר לפניו
גען בלע"ז). הרב התכסה ב

ההיסטוריה — נתכנו אליו מרייתו לרעת מכל אשר קרה לו
להם הרוב נזירה הסוכחה נמצאה

לשמריהו הלו
לפטם את הנג
רוריה מסביבינו
בפהוש, כי אי
במחבר של ר
ולהיפותתו י
אשר התהנו
את הנפחים ה
ובכו, וכי בישורון" סורגנטוין
ומכיוון שאיז שם "רוסים" נדע חמיש
מאות דולרים (הכל אצל בקספר
חמשה!) לבני בית-בנסת אמריקאי.
ומרב ששון ושמחה ערכה ה"קונגרס
גיושן" נשפ נדול במוש"ק; ויש
אומרות כי בישורון" מקבלים לכל
שבת "כועט" ליחסנות ובעש"ק האח"

המוסר בה"א
כפי מה ש
שלהנו, קנו תר
את הספר ש
ה ע ב ר י ו
והאנושיות" .
רוזן, לכבוד "ראש השנה" באו כל המת-
פללים הקבועים של ה"ימיים הנוראים",
הם ונשיהם וכל אשר לחתם והתפללו
בכונה נדרלה. הקהל היה עצוץ עד
אפס מקום...
* * *

ובשפנה בשבוע זה אחד מעורבינו נודע לנו כי העשות אצל "האנדריסטים" שלנו... *

ה"חמשה-עשר" שלנו, חור על
התורה שלו, שאפשר להקריאת
יהודים. מובן מalone, שלא העיז לרדת
על "הורוסים", שאסור לחתם בהם "אפיקו"
סנת אחד. ואגב רציו לחתש-עש
שצריך לשלה להם עוד חמישה מות
היום, בוגר חכמת הומשייתתורה של
שייעשו מה חמישה חדשים. והוא א
הופיע מורתננטוי, בשיבוא לבקר
את אשמה אני... וו שלנו:

יוכלו כל החמשה, שיש יסוד לביון
הלאומי שלנו, כי או יפתחו ארכוב
המשמעות של הדולרים ויהיה "לייאחזו
ואם הלילה והם יהיו חלוקידען
בינויים, שלשה בוגר שנים, ונוי או
יובל להכريع בוגר הבית הלאומי, ונוי
ההטמנה שלי —

ארה לנו רק דרכ אחטה. מקום כל
בנעירינו ובזקנינו, לחת את הבילוות
על שבמיינו ולכנת מכאו בטל-ביב
(טירגנטוי בלע"ז) ישר לארגנטינן
לקרים. להרי-חדר או אפיו לאו
מידינה חדשה שימציא לנו זונגביל...
אלא שהבל תלוי לא רק בכיס, אלא
גם בלב. כמו שאמר היהודי הלייט
ההוא: או "כיס" או "לב", אבל "כיס"
רוכב או איזו ימתקפה ישתרבּן
לעולם! — כי
עד משותה התה
כבד מישראל
, נתגלה השוי-
וזם", וענה ללחם
...
אה "פאלאטזיו"
ודם בשנת 1914,
ת (סנט בלע"ז)

האמוריקאים לא יכזבו את הכספי
מזרגןטו לבחר בחמשה מומחי
שיהיו לחים גם לב יהורי ולא "יאהר
דו"ם באירכה דיו..."

טלייה צורך... אללא, שחוושני הפעם כי מרבי טוב, לא הרוב הנרול את פיו מים ווישתק, יום מה שענאמה: "ק. ו. ק. א. א. ו. ז. ג.", ז"א לראות ולשנות, א בדרכו תמיד, לא במכלה ולא כמזרני, שם אני צורך — התא'

וזאת, אדוני הרב...
 * * *
 יומם-החוּרְבָּה" רק צעד אחד אל הכתל-
 ערבוֹי.
 רצaza המושל לכבד את מורגנטוויז
 ומשמעותו אמת בא-ביבון הינה נורוֹג

ויתנו בכל מהווים ירושלים ומרוב גער
ימים שלח את שנייהם עד לניל.
בשהלך מורגנטוי לבר את הכתל-
ערבי ולהתפלל שם לטובות היוונים,
זה שם בין הנאספים אדרם בעל צורה
אווא-בנין "משכמו וכעליה", שבא
הוא להתפלל بعد הקורן הקיימת,
נית להכירו. *

— מי זה האיש? שאל בסקנות
הרבבה מזמין בקורין
ווארט אַפְּ אָגָּרָה
הן מזמין בסקנות

— אָוּסִישָׁן ! — ענה
כָּל זָמֵן שַׁהְיָה רֹסִיב
פִּים וּוּצְמָן בַּרְאָשִׁים
וּבְרָאוֹן שְׁהִיחָה
וּבְרָדוֹן לְעֶשֶׂות נְקַתְּרוֹת לְאָוּסִישָׁן.

בשעתו, ובינתיים החליטו במלזיה
להכין את "עגל הזהב", אלא שהוא רק
דימוי ונסע אמריקתה...
* * *

אלמליה וראיתי איך הוא לוחץ כמש
את רבנו הנדרל אל הקיר ודורש מפנו
לצאת בדבורה בדרים בדרים
ולא בעיטעל, נברכו בקדשו. זכרתי את
המעשה הידוע ברבי יוסף, שבאו לפניו
שני יהודים לדין. לאחר שטענו הרטבע

אמר לו רבי יוסף:
— הדרין עמד.
עמד הנתקבע וטען נם הוא. חזר רבי
יוסף ואמר לו:
— הדרין עמד.
עמדת הרבנית בשעת מעשה ושאלת
מהרב כי איך אפשר ששניהם יזרקו?
— יודעת את מה, זוגתי? — ענה
הרבר — נם את צדקה...

הרב קוק — כר הסביר לי אחד מהסידיו הנלהבים בעירנו — הוא באמת איש טוב, וע"ב כלם צורן גומ אען, ומ'ברנות אונרכט"ן, וגם